

„Babysitting” Opieka nad dzieckiem Wskazówki dla rodziców

„Babysitting” Wskazówki dla rodziców

Jedną z najważniejszych decyzji jaką muszą podjąć rodzice, jest decyzja o tym, kogo zatrudnić do opieki nad dzieckiem.

Akt Dziecko i Rodzina (The Child and Family Services Act) stwierdza, że dzieci poniżej 10 lat nie powinny być zostawiane same w domu. Rodzice dzieci w wieku poniżej 10 lat są prawnie odpowiedzialni za zapewnienie im stałego bezpieczeństwa. Niemowlęta oraz małe dzieci muszą mieć zapewnioną opiekę przez cały czas. Nawet dzieci 8-mio czy 9-cio letnie nie mogą być same w domu przez dłuższy okres czasu. Rodzice powinni przygotować swoje dzieci na wszelkie niebezpieczeństwa, a także muszą sobie zdawać sprawę z tego, jak dorosłe i odpowiedzialne są ich dzieci w sytuacjach kiedy są pozostawione same.

W przypadku dzieci powyżej lat 10, odpowiedzialność prawna rodziców polega na zapewnieniu im dobrej opieki do lat 16. To wymaganie ma na celu pomóc rodzicom w podejmowaniu poważnych decyzji dla dobra i bezpieczeństwa dziecka. Rodzice powinni pamiętać, że wiek dziecka nie zawsze odpowiada jego poziomowi dojrzałości lub odpowiedzialności. Niektóre dzieci w wieku lat 10 potrafią zająć się sobą przez kilka godzin. Inne dzieci w tym samym wieku, a nawet starsze, nie zawsze to potrafią. Rodzice muszą zdecydować, kiedy dziecko może być pozostawione samo bez opieki, i na jak długo.

Kiedy rodzice zdecydują, że dziecko potrzebuje opieki, muszą się też poważnie zastanowić komu powierzyć to odpowiedzialne zadanie. Wielokrotnie, rodzice myślą o starszych dzieciach jako opiekunach dla dzieci młodszych, i zadają sobie pytania w jaki sposób wybrać kogoś odpowiedniego dla dziecka.

Należy pamiętać, że każde dziecko jest inne. Tak samo jak prawo nie może zdecydować o tym, kiedy twoje 10-cio letnie lub starsze dziecko może spokojnie zostać w domu samo, tak też nie ma takiego prawa, które określa wiek, w którym dziecko powyżej lat 10-ciu może zacząć opiekę nad innym dzieckiem. To ty jesteś odpowiedzialny/odpowiedzialna za to, żeby wybrać osobę, która będzie mogła zaspokoić specjalne potrzeby twojego dziecka, kiedy będziesz poza domem.

W momencie kiedy rodzice decydują czy starsze dziecko jest w pełni przygotowane do opiekowania się młodszymi dziećmi, muszą kierować się zdrowym rozsądkiem. Jako ktoś, kto opiekuje się dzieckiem codziennie, jesteś najlepszą osobą do podejmowania decyzji o tym, kto może zapewnić mu najlepszą opiekę, odpowiednią do jego specyficznych potrzeb.

Kiedy wybierasz opiekuna, powinieneś/powinnaś wziąć pod uwagę wiele okoliczności. Należy rozważyć takie cechy jak dojrzałość, odpowiedzialność, przeszłość oraz zdolność do rozwiązywania problemów.

Pytania, które trzeba sobie postawić

Czy starsze dziecko wykazuje zdrowy rozsądek i ma doświadczenie w samodzielnym rozwiązywaniu problemów? Czy on lub ona będzie wiedzieć co robić w razie powodzi, pożaru, nieszczęśliwego wypadku lub zranienia młodszego dziecka?

Czy starsze dziecko lub dorosły ma jakiegokolwiek problemy emocjonalne, problemy z zachowaniem, narkotykami lub alkoholem, które mogłyby być przeszkodą, aby działać w sposób odpowiedzialny?

Czy twoje własne dziecko ma jakiegokolwiek problemy z zachowaniem lub problemy emocjonalne, które mogłyby utrudnić sprawowanie nad nim opieki? Jak twoje dziecko będzie się czuło kiedy zostanie samo z tym opiekunem? Czy nie będzie ono czuć niepokoju lub strachu?

Na jak długo jest „babysitter” potrzebny? Dłuższy okres oznacza, że „babysitter” będzie odpowiedzialny za więcej czynności, wymagających większej dojrzałości i wiedzy.

W jakim wieku jest dziecko, które potrzebuje opieki? 12-to latek nie jest odpowiednim opiekunem dla niemowlęcia lub małego dziecka, ale może opiekować się 7-mio lub 8-mio latkiem po szkole.

Twoje obowiązki

Musisz dać każdemu opiekunowi twojego dziecka listę numerów telefonicznych, na które trzeba dzwonić w razie wypadku, a także ustalić procedurę zachowania w niebezpieczeństwie. Poinformuj opiekuna jeżeli dziecko ma jakiegokolwiek uczulenia lub inne problemy zdrowotne.

Kiedy dziecko jest w domu ze starszym dzieckiem sprawującym nad nim opiekę, musi być ustalony jasny i niezawodny sposób, aby „babysitter” mógł się z tobą skontaktować. Musisz mieć możliwość szybkiego powrotu do domu lub zapewnić, aby inny odpowiedzialny dorosły był na zawołanie w razie niebezpieczeństwa.

Musisz poinformować opiekuna o wszystkich zasadach obowiązujących w twoim domu. Na przykład, czy „babysitter” lub dziecko może zaprosić do domu kolegów, albo co ma mówić opiekun kiedy ktoś zadzwoni lub zapuka do drzwi?

Powinieneś/powinnaś szukać opiekuna, który skończył kurs „babysitting”, na przykład kurs oferowany przez St. John's Ambulance albo Czerwony Krzyż. Kursy takie są już dostępne dla dzieci w wieku od lat 11.

Dzieci poniżej lat 16 nie mogą być zatrudniane jako „babysitters” w godzinach szkolnych, chyba że mają pisemne pozwolenie z lokalnego Wydziału Oświaty.